

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401741616/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Blandede Digte.

Søvnen.

Side 149.

Dette Digt og det følgende, Nøisornhed, ere oprindelig bievne til i Norske Selskab, hvor de vandt Præmie, og første Gang trykte i Selskabets Samlinger, første Stykke.

Der er i hoi Grad betegnende for Wessels Character, som for hans poetiske Takt, at han til Motto for denne Ode har valgt to Linier af — Joh. Nordal Bruns Zarine (første Act, første Scene); og Molbeck siger: »Den, der vil gaae sig Umagen at gennemgaae Zarine, vil finde, sat i hele Tragedien ere vel disse to Linier de skønneste, maaskee de eneste ægte poetiske.»

Abrahamson (Lærde Efterretninger, 1790, Side 120 fig.) bemærker med Foie, at de fire sidste Stropher af Oden til Søvnen danne en disharmonisk Samtning til det Hele, og hellere maatte have været roent borte, saa at Oden endte med den smukke Strophi (side 152):

»Meer værdig Verdens og min Gud: etc.

Der kan herud endaa føies, at Slutningen ikke synes at være rigtig klart tænkt eller udtrykt, og at den næstsidste Linie:

»Hvem skal den Vaagnende forskrække?»

ikke let leder sig forstaae. — Fra en anden Haand har Udgiveren faaet den Forklaring, at det store Forbogsstav i Ordet »Vaagnendes«, der findes i Digtets Kilde, Norske Selskabs poetiske Samlinger første Hæfte (første og anden Udgave), samt i Udgaven af 1787, maatte betragtes som Trykfeil, og Linien opfattes saaledes: »Hvem skal den [Morgenen] forskrække, idet han vaagner?« Med denne Forklaring synes i hoi Grad tvungen.

Nøisornhed.

Side 153, Linie 30.

»At sidde væmmelig ved mange kræsen Retter.»

Væmmelig er her brugt subjective = kræsen, hvilket er sjældent («Hm er leed og kjed og væmmelig derved», Kirkegaard. »Du drog ey først Europa om, Og væmmelig tillage kom, Rein), og Ordet kræsen er brugt objective, saaledes, hvilket er forældet.

Broden Føtte i alle Lande.

Side 155.

Dette Digt findes tre Gange trykt i Aaret 1783, nemlig i: Nogle fra May-Blomster som den første Frugt af den Seidelinske Presse, Odense 1783. — N. Schjöring, Selskabsange med Melodier, første Hæfte Side 28 (tilligemed Melodien) — og Samling af adskillige smukke Arier til Tidsforlystelse for værdige Selskaber, første Hæfte Side 80. Paa sidste Sted lyder den første Linie: »Godt og Ondt i alle Lande, hvilket klinge: noget prosaisk. Udgaven af 1787 omgjør Linien til: »Ondt og Godt i alle Lande«, hvorefter den følgende Linie vel burde omgjøres til: »Torne sig med Roser blandes, hvilket dog Fortsættelsen forbyder.